

Vadybinių strategijos analitinių schemų ekonomika: heuristikų optimalumas, prielaidų pažeidimai ir sisteminės klaidos skirtinguose mechanizmų režimuose

Daugelis praktikoje naudojamų strategijos „įrankių“ (pvz., industrijos struktūros analizė, portfelio matricos, vertės grandinės skaidymas, gebėjimų/kompetencijų sąrašai, subalansuotų rodiklių sistemos, „mėlynojo vandenyno“ drobės) veikia kaip analitinės schemas: jos glaustai „suspaudžia“ sudėtingą ekonominę aplinką į sprendimui paruoštą naratyvą. Ši doktorantūros tema šias schemas traktuoja kaip ekonominį objektą – kaip heuristikas, kurios aproksimuoja gilesnius struktūrinius modelius (pavyzdžiui, IO ir kt.).

Pagrindinis tikslas – sukurti koncepcinį metamodelį, kuris formaliai susietų vadybines analitines schemas su ekonominiais mechanizmais, kuriuos jos implicitiškai koduoja, ir identifikuotų mechanizmus, kuriuos jos sistemingai nutyli. Metamodelis bus naudojamas apibrėžti, kada heuristikos yra apytiksliai optimalios (t. y. pateikia sprendimo taisyklę, artimą tai, kurią siūlytų ekonominis modelis), ir kada jos generuoja sisteminės paklaidas dėl prielaidų pažeidimų (pvz., dinaminio strateginio žaidimo redukovimas į statinę industrijos analizę; neišsamių sutarčių problemos supaprastinimas į „kaštų“ klausimą; tinklo rinkų traktuotė kaip vienpusės paklausos).

Numatomas mokslinis indėlis – (i) „mechanizmų režimų“ taksonomija strateginiams sprendimams, (ii) prielaidų pažeidimų tipologija, paaiškinanti prognozuojamas distorsijas, ir (iii) koncepcinė klaidų kainos logika – kada netinkama schema lemia tik nedidelį nuokrypį, o kada sistemingai sunaikina vertę (per klaidingą kapitalo alokaciją, neteisingą firmos ribų pasirinkimą ar platformų kainodaros struktūrą).

Tikėtinas rezultatas – publikuoti koncepciniai ekonomikos straipsniai, kuriuose formuluojama „strategijos analitinių schemų ekonomika“ kaip kryptis: ne kuriant dar vieną vadybinį įrankį, bet pateikiant ekonomiškai grįstą kriterijų sistemą, kada esamos schemas veikia, kada klaidina, ir kada būtina mechanizmo specifinė analizė.

The Economics of Managerial Strategy Analytical Schemes: The Optimality of Heuristics, Assumption Violations, and Systematic Errors Across Mechanism Regimes

Many strategy “tools” used in practice—industry-structure analysis, portfolio matrices, value-chain decomposition, capability checklists, balanced scorecards, or “blue ocean” canvases—operate as analytical schemes: they compress complex economic environments into decision-ready narratives. This PhD topic treats such schemes as economic objects—heuristics that approximate underlying structural mechanisms drawn from industrial organization and others.

The project’s central aim is to develop a conceptual metamodel that maps managerial analytical schemes to the economic mechanisms they implicitly encode, and to identify the mechanisms they systematically omit. The metamodel is then used to characterize when heuristics are approximately optimal—i.e., when their implied decision rules align closely with those suggested by an appropriate economic model—and when they generate

systematic errors due to predictable assumption violations. Examples include reducing dynamic strategic interaction to static industry analysis; treating incomplete contracting hazards as a pure cost-minimization problem; or applying one-sided market reasoning to networked and multi-sided settings.

The expected scholarly contribution is threefold: (i) a taxonomy of mechanism regimes relevant for strategic decisions, (ii) a structured typology of assumption violations that explains systematic distortions in scheme-based reasoning, and (iii) a conceptual account of the economic cost of mis-specification—when a misapplied scheme produces minor bias versus when it reliably destroys value through poor capital allocation, incorrect boundary-of-the-firm choices, or flawed platform pricing structures.

The intended outputs are publishable conceptual papers in economics that establish an “economics of strategy analytical schemes” research agenda. Rather than proposing another managerial framework, it provides an economics-grounded criterion system for when existing schemes are valid, when they mislead, and when mechanism-specific analysis must precede any framework-based presentation.